

Simbolismul este un curent literar apărut în Franța la sf. sec. XIX, ca reacție împotriva romantismului. Precursor în Franța este considerat Charles Baudelaire.

Tema generală a poeziei simboliste o constituie condiția nefericită a poetului, aflat într-o societate superficială, meschină. Raportul dintre simbol și eul liric nu este exprimat, ci sugerat, deci sugestia este o modalitate obligatorie a simbolismului. Poezia simbolistă sugerează numai atitudini poetice și stări sufletești specifice acestui curent: spleen-ul, nevroză, depresia, melancholia, apăsarea sufletească, toate acestea fiind sugerate, fără a fi numite.

Poezia "Plumb" de G. Bacovia deschide volumul de debut, cu același nume, apărut în anul 1916.

Tema poeziei o constituie condiția de dămnat, a poetului, aflat într-o societate superficială, meschină. Poezia sugerează starea de melancolie, de tristete și de solitudine a poetului, care se simte încătușat, fără vreo soluție de evadare.

Titlul poeziei este reprezentat de simbolul "plumb" care are drept corespondent în realitate metalul, ale cărui trăsături specifice sugerează stări sufletești: greutatea sugerează apăsarea sufletească, culoarea cenușie sugerează monotonia, iar sonoritatea surdă a cuvântului alcătuit din 4 consoane și o singură vocală sugerează închiderea definitivă a spațiului existențial.

Poezia este alcătuită din 2 catrene, fiind prezentate 2 planuri: unul exterior sugerat de cavou și cimitir și unul interior sugerat de sentimentul de iubire ("amorul meu"), care-l provoacă poetului disperare, deprimare ("și-am început să-l strig").

Strofa întâi sugerează simbolic spațiul închis, sufocant, apăsător, în care trăiește poetul, ce poate fi camera, mediul, propriul suflet, societatea. Repetarea simetrică a simbolului "plumb" plasat ca rima la primul și ultimul vers al strofei întâi poate sugera apăsarea sufletească, neputința poetului de a evada din lumea stresantă.

Strofa a doua a poeziei sugerează planul interior, prin sentimentul de iubire ("amorul meu") care "dormea întors" sugerând disperarea poetului și faptul că în această poezie dragostea nu este înaltătoare, ci dimpotrivă, este rece ("frig") și fără nici un fel de perspective de împlinire ("atarnau aripile de plumb").

Alte simboluri sunt verbele auditive a căror sonoritate stridentă sugerează disperarea, tristetea ("să strig", "scartaiau"). Imperfectul verbelor ("dormea", "sta") sugerează lipsa oricărui stări optimiste, stările interioare ale poetului fiind proiectate în eternitate.

Cromatică, în această poezie, este doar sugerată prin prezența elementului plumb și prin prezența elementelor funerare, toate acestea sugerând culoarea gri (monotonia).

Ritmul iambic, rima imbrățișată masculină precum și repetiția cuvântului cheie ("plumb"), dau naștere unei muzicalități stranii.

In concluzie, avand in vedere toate argumentele prezentate, se poate afirma ca poezia "Plumb" de G. Bacovia apartine simbolismului.